

⁴⁾ Надъ първое и второе лице множеств: числа прошедшаго опредѣлен: времени; *Nous allâmes, vous filez.*

⁵⁾ Надъ третье лице единств; числа преходящ: врем: сослагател: наклоненія: *Qu'il allât, qu'il fit.*

⁶⁾ Надъ прошедшія причастія мжк, рода: **dû, redû, mû, crû**; отъ Глаголи-тѣ: *devoir, mourir* и *croître*.

⁷⁾ Надъ прилагательни-тѣ **mûr, sûr.**

II За другы-тп правописъны знакове.

1) За апострофъ.

Апострофъ-тъ (‘) означава едно изпущанье на една отъ гласны-тѣ **a, e, i.**

а) Букви **a** и **e** изпушта се и не се ставятъ предъ една гласна или предъ непроизносимое **h** както: *L'âme l'histoire* (вмѣсто: *la âme, la histoire*); *j'aime il estime* (вмѣсто *je aime, il te estime*).

б) Буква **e** испушта се ёще въ слова **entre** и **presque** кога тія слова влазятъ въ сложеніе-то на едно друго слово както: *entr'acte, presqu'ile.*

в) Буква **e** се испушта ёще въ слово **Grande** кога оно е поставено предъ едно сѫществително женск: рода и кое-то забира съ една безгласна буква както: — *C'est grand'pitie ce n'est pas grand'chose; la grand'mère; sa grand'tante* и проч:

г). Буква **i** се испушта само въ съюзъ **si** кога онъ е поставенъ предъ **il, ils**: — *S'il vient; s'ils disent.*

2). За знакове-тѣ: раздѣлителный, съединителный, вмѣстителный и за Седиль.

¹⁾). *Раздѣлителний знакъ le tréma* (‘) е едно двоеточие, кое то се стави надъ една гласна буква за да покаже че она се раздѣля отъ предыд-тѣ или подыд-тѣ й гласни както: *Naïf* простодушенъ, *cigüë*, пищелька, *jambe* іамбъ, (стихотворна иѣрка); (наифъ, сигюе, іамбъ).

²⁾). *Съединителний знакъ le trait d'union* (-) служи за да съедини двѣ слова, които собственно имать единъ смисъ както: *Tout-puissant*, Всемогущій; *belles-lettres* красиеви букви (изящно ученіе); онъ се употреблява ёще:

а) Между единъ глаголъ и мѣстоименія-та: **je, moi nous, tu, vous, il, ils, elle, elles, le, la, les, lui,**